

PLA TERRITORIAL SECTORIAL D'INFRAESTRUCTURES DE PREVENCIÓ I TRACTAMENT DE RESIDUS MUNICIPALS DE CATALUNYA

REVISIÓ 2025-2035

I. PRESENTACIÓ

V1_abril_2026

ÍNDEX

1.	INTRODUCCIÓ.....	1
2.	ABAST I OBJECTIUS	4
3.	AGRUPACIÓ TERRITORIAL I GOVERNANÇA	5
4.	PROCEDÈNCIA I FONAMENT DE LA REVISIÓ DEL PLA TERRITORIAL SECTORIAL	7
5.	BASES ESTRATÈGIQUES I AVANÇ DE CONTINGUTS	8
6.	TRANSICIÓ CAP A LA REDUCCIÓ DELS ABOCADORS.....	10
7.	ACTUACIONS PRINCIPALS A IMPULSAR	13
7.1.	CENTRES DE RECURSOS.....	13
7.2.	DEIXALLERIES	13
7.3.	VALORITZACIÓ DE LA FRACCIÓ ORGÀNICA	14
7.4.	TRACTAMENT DE LA FRACCIÓ RESTA.....	14
7.5.	CENTRES DE RECOLLIDA I TRANSFERÈNCIA.....	14
7.6.	ALTRES FORMES DE VALORITZACIÓ COM L'ENERGÈTICA.....	15
7.7.	ACTUACIONS EN DIPÒSITS CONTROLATS. TANCAMENT DEFINITIU D'ABOCADORS	15
8.	INVERSIONS I PREVISIÓ DE FINANÇAMENT	16
9.	DIFUSIÓ DE LES BASES DEL PINFRECAT. PROCÉS PARTICIPATIU.	18

1. INTRODUCCIÓ

El Pla Territorial Sectorial d'infraestructures de prevenció i tractament de residus municipals de Catalunya (PINFRECAT) és una eina de desenvolupament del Pla Territorial General (PTG) de Catalunya i té com a objectiu racionalitzar la planificació territorial de les instal·lacions de gestió de residus municipals existents i de les noves instal·lacions, amb la finalitat d'assolir la màxima autosuficiència de gestió en tot el territori de Catalunya, tenint en compte les necessitats de realitzar tractaments eficients, els recursos disponibles i els dèficits existents.

El Reial Decret 209/2018, de 6 d'abril, aprova el Pla Territorial Sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals de Catalunya, incloent la planificació establerta en l'horitzó 2020 (PINFRECAT20). El que cal abordar ara és la revisió del PINFRECAT incorporant la visió estratègica i marcant el camí cap als objectius de descarbonització del 2050, planificant les infraestructures per a la prevenció i el tractament dels residus municipals en un primer horitzó del 2035.

Es fa necessari definir estratègies que permetin avançar cap a l'equilibri territorial dels sistemes de tractament i dels seus costos, prioritzant l'impuls de la reutilització i el reciclatge, completant les infraestructures de tractament previ de la fracció resta i sobretot, substituint de manera definitiva l'abocament de residus com a via de gestió mitjançant solucions que permetin la valorització dels residus, prioritzant la material front de l'energètica sempre que sigui possible.

La reducció dels abocadors és clau en el procés de descarbonització de l'activitat de gestió de residus. Així ho ha posat de manifest el Comitè d'experts de canvi climàtic de Catalunya en el seu informe Proposta de pressupostos de carboni per Catalunya per al període 2026-2030, aprovats pel parlament de Catalunya en data 4 de desembre de 2025, on s'afirma que el sector residus té un pes del 5% del total d'emissions de gasos d'efecte hivernacle, de les quals gairebé tres quartes parts té el seu origen en els abocadors.

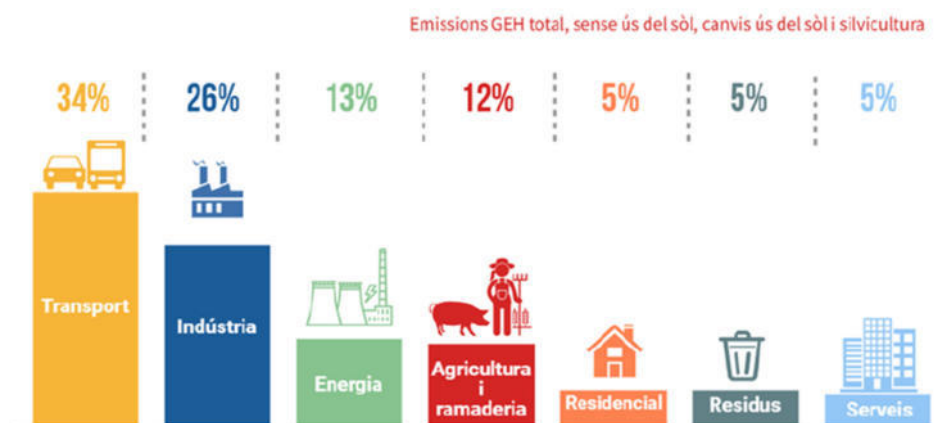

Figura 1 Pes dels diferents sectors en les emissions de GEH de Catalunya any 2023.

D'altra banda, aquesta proposta amb objecte d'assolir la neutralitat d'emissions en el 2050 estableix uns pressupostos de carboni que no es poden sobrepassar, i que marquen uns objectius molt ambiciosos. Entre altres, per al 2030 s'estableix per al sector residus una reducció del 61,1% de les emissions netes respecte de l'any 2005, aclarint quina ha de ser l'orientació de les polítiques en relació a les infraestructures pel que fa a descarbonització.

Figura 2 Distribució de l'objectiu de reducció de les emissions de GEH a Catalunya per a l'any 2030 entre àmbits d'activitat i respecte de l'any base 2005

El repte de la supressió dels abocadors implica un model de gestió amb solucions molt diverses amb respecte a la jerarquia de gestió de residus. Les solucions més descentralitzades corresponen generalment a les etapes superiors jeràrquicament, com la prevenció o la reutilització, que parteix de la responsabilitat i acció individual de cadascun dels ciutadans, entitats o empreses i sector productiu. En canvi, en l'altre extrem, les solucions de cua corresponen a infraestructures que han de ser cada cop més especialitzades i tecnificades assumint majors requeriments de control, amb una visió territorial més àmplia pel que fa a les instal·lacions, assegurant l'administració de la Generalitat amb la seva participació directa aquesta funció integradora i buscant el suport necessari en les empreses especialitzades del sector del tractament de residus.

En conseqüència, el Pla és un instrument d'ordenació i de determinació de l'interès públic que ha derivar en la millora de la qualitat de vida dels ciutadans, i alhora ha de garantir la implantació d'un model de gestió del qual la finalitat última és la millora i l'optimització del servei públic de gestió de residus municipals, d'acord amb criteris de sostenibilitat ambiental, social i econòmica sota la base de la cooperació amb l'administració local.

Així mateix el Pla ha de considerar també aspectes rellevants, com són:

- La neutralitat en carboni. Per aquest objectiu és rellevant l'abandonament de l'abocador com a mecanisme de gestió final.
- L'optimització de les dimensions de les instal·lacions, tant per a reduir els costos de gestió, com per a assolir els màxims nivells de valorització, i amb el menor impacte possible.
- La territorialització de les infraestructures. És a dir el manteniment de capacitats de tractament repartides pel territori, que redueixin al màxim el transport, amb els màxims nivells d'eficiència.
- El funcionament en xarxa de les infraestructures. És a dir, el suport entre les instal·lacions, de cara a la seva complementarietat, o a l'atenció de contingències

- Un nou model de governança, que coordini i faci efectiu aquest funcionament en xarxa de les infraestructures, que centri les decisions i disposi de capacitat efectiva per a cercar en tot moment la millor solució.

2. ABAST I OBJECTIUS

El PINFRECAT es dissenya per poder alinear-se amb els objectius europeus i les polítiques de mitigació del canvi climàtic i promoció de l'Economia Circular. El full de ruta marca fites concretes per al 2035:

- **Reducció de la generació de residus en més d'un 15% respecte a 2010.**
- **Increment de la reutilització a través de Centres de Recursos i deixalleries.**
- **Reducció del dipòsit controlat a menys del 10% dels residus municipals generats.**
- **Preparació per a la reutilització i reciclatge superior al 65%.**
- **Altres tipus de valorització inclosa l'energètica no superarà el 25%.**
- **Tractament previ del 100% de la fracció resta.**

El PINFRECAT ha d'incorporar de forma expressa les reserves necessàries per impulsar la reutilització dels productes per que no es converteixin en residus, per avançar cap el residu zero. Aquesta estratègia inclou plantejar el desenvolupament de Centres de Recursos, així com altres instal·lacions per a fomentar el reciclatge i la preparació per a la reutilització de residus que actualment tenen baixos índex de valorització.

També tenen especial consideració les deixalleries, preveient entre les actuacions de millora que cal abordar aquelles que siguin orientades principalment a dotar d'infraestructura per a la preparació per a la reutilització i també per facilitar el reciclatge dels residus que hi arriben.

Si bé el PINFRECAT ha d'incloure estratègies de planificació de tractament dels diferents fluxos de residus municipals, no es planteja incloure actuacions concretes en instal·lacions de valorització per aquells fluxos que disposen d'un sistema de responsabilitat ampliada del productor (SRAP/SCRAP) com poden ser els envasos lleugers, el vidre, el paper, el cartró o els residus d'aparells elèctrics i electrònics (RAEE), i piles, entre altres. Els costos del tractament i reciclatge d'aquest fluxos corresponen als productors dels productes posats a mercat, que hauran d'establir acords amb les entitats locals a partir dels acords entre el Món Local i la Generalitat.

En canvi sí s'han de plantejar les actuacions de forma concreta per valorització de la fracció orgànica o el tractament previ de la fracció resta, així com de les instal·lacions de "final de canonada" que han de permetre la gestió última dels residus tractats i del rebuig dels diferents tractaments, considerant altres formes de valorització com l'energètica i evitant sempre que sigui possible l'abocament com a via de gestió.

El PINFRECAT afecta tant a infraestructures existents com a aquelles que es preveu de nova implantació, i requereix instal·lacions logístiques que tenen relació directa amb les anteriors. La logística de recollida i transferència és fonamental per poder centralitzar determinades solucions de tractament en instal·lacions tecnificades i que requereixen economies d'escala adequades per al seu sosteniment i eficiència.

3. AGRUPACIÓ TERRITORIAL I GOVERNANÇA

La distribució del territori és un aspecte fonamental del Pla, assegurant sempre que sigui possible el compliment del principi de proximitat i suficiència, però alhora plantejant instruments que permetin optimitzar les operacions de transport i transferència en els processos que requereixen majors economies d'escala per ser eficient.

En termes generals, els àmbits funcionals (vegueries) definits en el Pla Territorial General han de ser compatibles amb la territorialització dels fluxos de residus municipals, si bé l'existència d'algunes relacions ja consolidades entre territoris provoca una associació a efectes de gestió que porta a flexibilitzar aquests àmbits.

Així doncs, el PINFRECAT agrupa els àmbits funcionals establerts al Pla Territorial General en 5 grans agrupacions territorials a efectes de dimensionar les necessitats en infraestructures de gestió de residus, i planificar la seva distribució en el territori de forma equilibrada d'acord amb una aplicació racional del principi de proximitat i suficiència.

L'agrupació territorial establerta no impedeix però que les comarques puguin acabar establint acords de gestió diferents als actuals i sempre que tendeixin a l'agrupació territorial dels 8 àmbits funcionals (vegueries) establerts al Pla Territorial General.

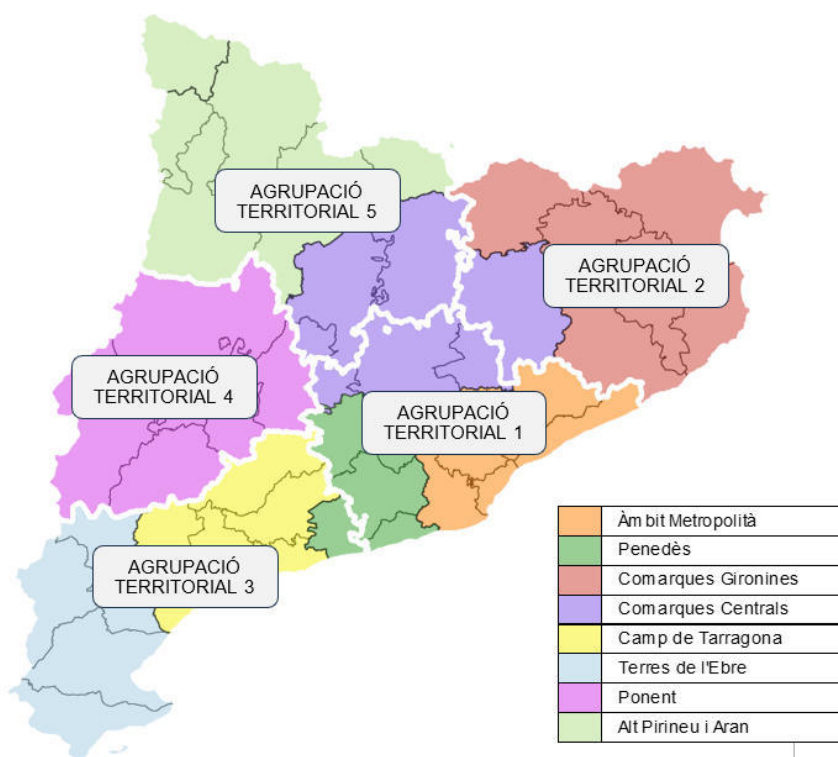

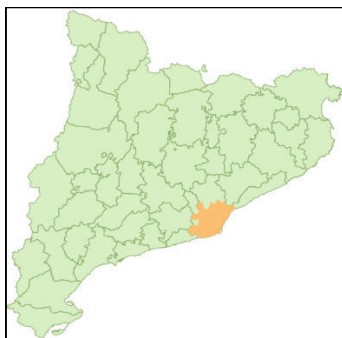
Figura 2 Distribució geogràfica dels àmbits del PTG i PINFRECAT

Les agrupacions territorials establertes a efectes de dimensionar les necessitats amb criteris de proximitat no es corresponen amb els àmbits de governança que es planteja per a poder impulsar els projectes i assumir la gestió de la xarxa d'infraestructures.

Per tal de millorar el sistema actual, caracteritzat per una gran quantitat de centres de decisió (Consells Comarcals, Mancomunitats i Consorcis de residus), es considera que cal un canvi en el model de governança que passa per la integració de capacitats entitats majors i suficientment dotades.

De forma esquemàtica, la proposta de governança es resumeix de la forma següent:

- **Serveis de proximitat** (centres de recursos, sistemes de recollida, deixalleries, autocompostatge individual o comunitari, plantes de fracció orgànica descentralitzades): gestió municipal, ja sigui ajuntaments, consorcis, mancomunitats o consells comarcals.
- **Serveis de tractament** (plantes de transferència, plantes industrials de valorització de fracció orgànica i resta, abocadors, valorització energètica, d'altres fraccions com voluminosos): AMB (en l'àmbit metropolità) i un consorci o entitat que integri la Generalitat i el món local (en la resta de Catalunya).

Complementàriament cal reforçar el paper dels ens locals en la competència en recollida, en la mesura que només ells poden conèixer els límits d'una actuació que afecta de forma molt directa a la ciutadania.

El tractament per contra, requereix d'un procés d'integració de capacitats que permeti avançar en l'optimització i homogeneïtzació dels costos, la capacitat per assumir processos complexos de contractació per la planificació, l'impuls i la gestió d'infraestructures, assumir els passius existents amb relació al tancament d'abocadors, o aconseguir una major garantia de servei davant contingències mitjançant el funcionament en xarxa de les instal·lacions.

4. PROCEDÈNCIA I FONAMENT DE LA REVISIÓ DEL PLA TERRITORIAL SECTORIAL

El primer apartat de l'article 9 del Reial Decret 209/2018 estableix que el Pla Territorial Sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals de Catalunya té vigència indefinida. D'altra banda, l'apartat segon del mateix article estableix que el PINFRECAT ha de ser revisat com a mínim cada 6 anys.

D'acord amb el tercer apartat de l'article 9, la revisió sencera del Pla Territorial Sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals de Catalunya, així com les modificacions puntuals a què es pugui sotmetre, s'han de dur a terme seguint el mateix procediment establert per a la seva elaboració.

L'evolució de les dades estadístiques en la generació i gestió dels residus municipals els darrers anys, i el desviament d'aquestes respecte a la prognosi realitzada en el moment d'elaborar el PINFRECAT, és motiu per realitzar la seva revisió.

L'aparició de nova normativa és també motiu que justifica la procedència de la seva revisió. La pròpia Llei 7/2022, que regula la redacció de plans i programes de gestió de residus, tant estatals com autonòmics, té incidència sobre el desenvolupament del Pla Territorial Sectorial i afecta a la planificació que hi és recollida.

Especial rellevància té la publicació de la Decisió d'Execució (UE) 2018/1147 de la Comissió, de 10 d'agost de 2018, per la que s'estableixen les conclusions sobre les millors tècniques disponibles (MTD) en el tractament de residus i també la Decisió d'Execució (UE) 2019/2010 de la Comissió, de 12 de novembre de 2019, per la que s'estableixen les conclusions sobre les millors tècniques disponibles (MTD) per a la incineració de residus, de conformitat amb la Directiva 2010/75/UE del Parlament Europeu i del Consell.

Així mateix, la normativa sectorial d'aplicació general introdueix també aspectes rellevants pel que fa a l'aparició de les noves Directives aprovades pel Parlament Europeu amb relació a la gestió dels residus.

També cal tenir en compte l'Acord de Govern, del 30 d'abril de 2024, pel qual s'acorda aprovar el Pla de tancament i desmantellament de les incineradores existents a Catalunya, que té per objecte determinar les estratègies i accions per finalitzar l'activitat d'incineració tal com s'ha desenvolupat fins ara i transformar el seu enfocament cap a la valorització material, la millora de l'eficiència energètica i la descarbonització.

5. BASES ESTRATÈGIQUES I AVANÇ DE CONTINGUTS

La primera part del PINFRECAT ha d'incorporar una anàlisi de la situació actual en la generació i tractament dels residus municipals a Catalunya. Concretament, el document de revisió ha d'incloure:

- Dades estadístiques de la gestió de residus a Catalunya.
- Instal·lacions de tractament de residus existents, en estudi, tràmit o execució.
- Desviacions de les prognosis realitzades al PINFRECAT20.
- Balanç del desenvolupament de les actuacions planificades en el PINFRECAT20.

A partir de les dades de generació de residus dels darrers anys s'estableixen uns criteris per a realitzar una prognosi per a la generació de residus pels anys vinents. Concretament, cal incorporar una prognosi per preveure la situació de generació a partir de l'any 2025 i fins a l'horitzó 2035.

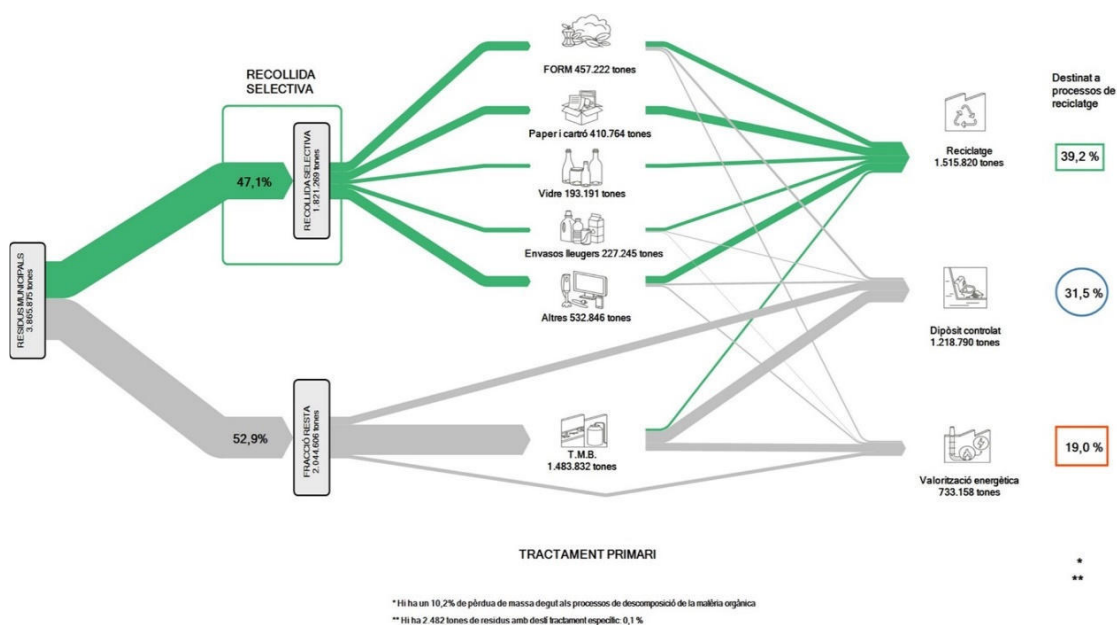

Figura 3 Balanç global de la gestió de residus municipals a Catalunya en el 2024

A partir d'aquesta prognosi i de les capacitats actuals i previstes en les diferents agrupacions territorials, es realitza un balanç i determinació de dèficits territorials pel tractament dels residus municipals, definint algunes actuacions que ja estan previstes i altres que s'han de concretar per a compensar dèficits territorials en la capacitat de tractament i per a la implantació de nous processos més eficients.

S'inclou també la previsió de necessitats d'implantació de processos tecnològics disruptius i innovadors, la millora de l'eficiència en els processos de valorització, tant material com energètica, i la descarbonització.

Un aspecte estratègic que cal desenvolupar en aquesta revisió és la planificació que afecta a la gestió del rebuig, residus tractats que no han pogut ser valoritzats de forma material, apostant per altres formes de valorització amb objecte de reduir dràsticament de l'abocament com a via de gestió.

Es desenvolupa també la nova memòria econòmica, on es recull la situació actual de les inversions compromeses en el PINFRECAT20 que es troben en curs i s'afegeix la planificació econòmica de les noves inversions en infraestructures que cal abordar per tal de fer front a les actuacions planificades en la nova revisió del PINFRECAT. En aquest apartat, és especialment rellevant l'aparició del nou impost sobre la disposició de residus en dipòsits controlats i sobre la incineració, que ha estat implantat arran de la nova llei estatal de residus i que ha substituït els cànon que ja es trobaven implantats a Catalunya anteriorment.

La visió que s'incorpora en el Pla és la de fer camí cap als objectius europeus de 2035, sent de fet aquest, el període previst d'execució de les actuacions planificades, però amb una visió 2050 de neutralitat d'emissions.

L'assoliment dels objectius en aspectes com la reutilització, la valorització material i la reducció de la gestió a dipòsits controlats implica desenvolupar accions transformadores que requereixen una adequada planificació temporal i noves fórmules d'organització i impuls dels projectes per assolir els nivells òptims de sostenibilitat mediambiental i econòmica adequats.

6. TRANSICIÓ CAP A LA REDUCCIÓ DELS ABOCADORS

La reducció de l'abocament de residus com a via de gestió ha de ser un dels objectius estratègics fonamentals de la nova planificació sectorial de residus a Catalunya. Aquest objectiu en sí pot aglutinar la major part de les accions principals a desenvolupar, considerant que l'assoliment implica abordar la millora de totes i cadascuna de les etapes superiors de la jerarquia de gestió, i aconseguir que no arribin (o gairebé) residus al darrer esglaió.

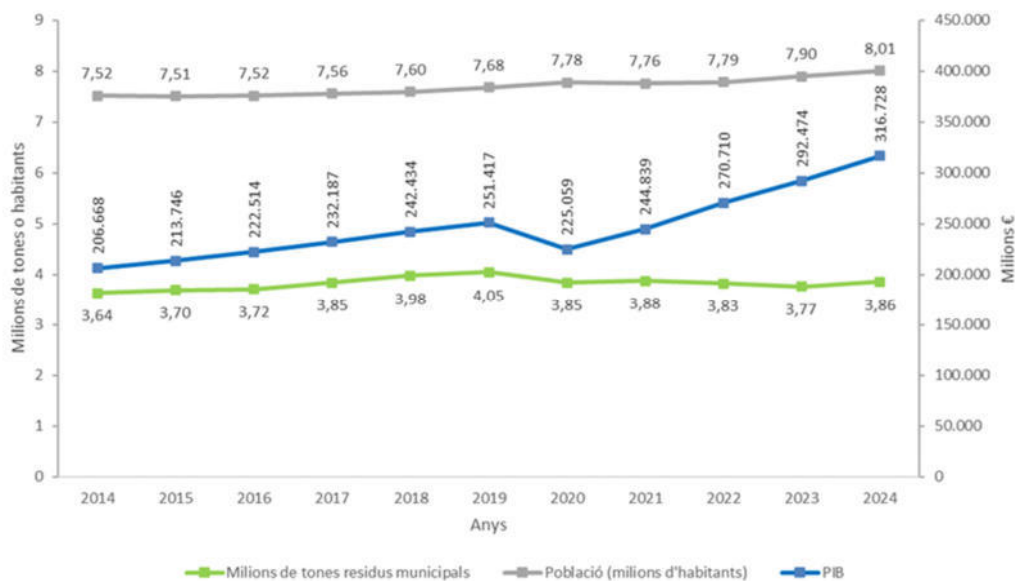
Figura 4 Jerarquia de la gestió de residus

Actualment, la gestió final a dipòsit controlat dels residus municipals encara suposa més de 1,3 milions de tones a l'any, que en percentatge supera el 30% respecte de la generació total de residus municipals. Dit d'una altra manera, s'ha d'aconseguir que com a mínim 2 de cada 3 tones que van avui a l'abocador no hi arribin.

Com és evident, la prioritat serà aconseguir que aquesta reducció es produeixi a l'origen de la cadena, o sigui, evitant que no es generi aquest residu. En aquest sentit l'estratègia de prevenció i l'ecodisseny tenen un paper fonamental.

Cal considerar però que els resultats en aquesta primera etapa "competeixen" amb el creixement de la població i també l'econòmic, que generalment impliquen major generació de residus.

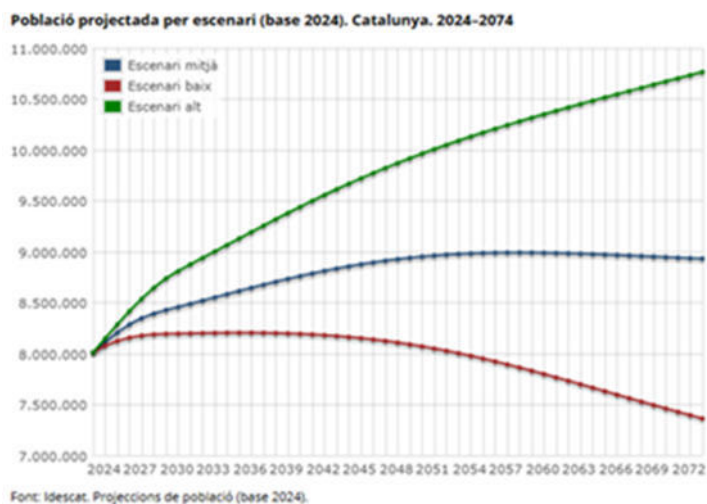
En els darrers anys no s'ha aconseguit una reducció significativa de la generació, si bé s'ha de contextualitzar la situació en un creixement poblacional que a Catalunya ha estat de gairebé 2 milions d'habitants en els darrers 30 anys. Així doncs, si bé cal avançar i queda molt per fer en aquest àmbit, des d'aquesta perspectiva de creixement es podria concloure que és positiu no haver patit un increment important en la generació a llarg d'aquests anys, a més de que en els darrers s'ha desacoblat el creixement econòmic de la generació de residus.

Gràfic 1 Evolució PIB i generació residus municipals a Catalunya

Cal considerar també que les darreres projeccions d'IDESCAT preveuen que la població continuï creixent en els propers anys en tots els escenaris, fet que porta a planificar dificultats en una reducció important de la generació de residus en termes absoluts.

L'estratègia de prevenció és fonamental per aconseguir resultats no només en reducció de generació, sinó també en ecodisseny i millor separació en origen dels residus, fent més eficient els tractaments i millorant el resultat dels processos de valorització posteriors.

Gràfic 2 Població projectada per escenari (base 2024) Catalunya 2024 – 2074. Font: Idescat

Pel que fa als processos de valorització material, s'ha de posar èmfasi en la preparació per a la reutilització de determinats fluxos de residus separats en origen que tenen baixos índex d'aprofitament, i millorar els processos de reciclatge mecànic de les infraestructures. La millora dels resultats serà més fàcil i evident amb la millora de la separació prèvia dels residus (principalment de la recollida selectiva), però també ha de venir de la innovació i la tecnologia.

El resultat de valorització material dels residus municipals es situa en poc més del 40% respecte de la generació. L'assoliment de cotes superiors al 65%, com estableix la normativa de la UE per al 2035, suposarà no només millorar l'eficiència dels sistemes actuals. També caldrà desenvolupar nous processos innovadors, entre els que trobem els de l'anomenat reciclatge químic, i que han de poder donar sortida a materials que actualment són difícils de reciclar per mitjans tradicionals o tenen baixa acceptació.

Gràfic 3 Reciclatge de RM i objectiu 2035

Finalment, cal entendre que la millora de tots aquests processos suposarà un temps i esforç important i, per què no dir-ho, un resultat incert donats els múltiples factors que intervenen alguns dels quals sovint son difícilment controlables a nivell local.

El reciclatge i altres formes de valorització, inclosa la valorització energètica, ha de ser la clau per aquesta transició cap a la fi dels abocadors, aportant les solucions que permetin tancar el cicle de la gestió dels residus, per a tots aquells fluxos tractats de residus que arriben inevitablement al final de la cadena de tractaments.

Aquesta estratègia planteja els fonaments per a la descarbonització de l'activitat de tractament de residus, i en concret per evitar les emissions de metà derivades de l'activitat als abocadors.

7. ACTUACIONS PRINCIPALS A IMPULSAR

El conjunt d'actuacions proposades cal finalitzar-les no més enllà de 2035, per tal de poder donar compliment als objectius europeus.

7.1. CENTRES DE RECURSOS

La reutilització és una opció de gestió de determinades substàncies, materials, objectes o productes que s'inclou com una de les mesures de prevenció amb l'objecte de reduir la generació de residus. La prevenció es troba en el primer esglaó de la jerarquia de gestió de residus. Per donar compliment a aquests objectius, les administracions públiques han de fomentar la prevenció i la reutilització.

Entre les mesures a adoptar, una de les propostes és impulsar la creació de centres de recursos, en els quals la ciutadania ha de poder, entre altres operacions, lliurar objectes amb potencial de reutilització per allargar la seva vida útil mitjançant operacions de comprovació, neteja, reparació, restauració, registre i publicitat. Això ha de possibilitar l'allargament de la vida útil d'objectes, aconseguint retardar al màxim que esdevinguin residus (el millor residu és el que no es genera).

De la mateixa manera que fa 30 anys es va començar a desplegar al xarxa de deixalleries, i ara formen part de la cultura de gestió del residu, el Pla haurà de preveure una xarxa de centres de recursos extensa, propera a la ciutadania, estimant-se un número de l'ordre de 500 centres.

La definició final de la tipologia dels centres, així com la seva gestió, haurà de partir de les experiències en funcionament en algunes poblacions, tan públiques com privades, ja siguin d'entitats sense ànim de lucre o per empreses. La incorporació d'aquests centres al Pla pretén posar a disposició de la ciutadania del país equipaments i serveis que facilitin l'allargament de la vida útil dels productes.

7.2. DEIXALLERIES

Les deixalleries són els centres de recepció selectiva de productes per a la reutilització, de residus per a la preparació per la reutilització i de residus municipals per a ser transferits cap a altres infraestructures on s'efectuaran els tractaments posteriors. Es consideren una peça clau en el foment de reciclatge de determinades fraccions de residus que actualment tenen baixos índex de valorització, com poden ser els voluminosos o el residu tèxtil.

A Catalunya es disposa d'una àmplia xarxa de deixalleries en les que es van efectuant actuacions de millora i ampliacions i també s'efectuen actuacions de construcció de noves deixalleries. Per aquest motiu, el Pla ha de recollir la previsió d'inversions per seguir dotant econòmicament les actuacions d'ampliació i millora de la xarxa de deixalleries.

Així mateix, es preveu la possibilitat d'implantació d'altres instal·lacions singulars que s'orientin a activitats de preparació per a la reutilització, de reciclatge, i també com a focus d'activitats relacionades amb la formació i divulgació de pràctiques ambientals.

7.3. VALORITZACIÓ DE LA FRACCIÓ ORGÀNICA

Les previsions de fort creixement de la recollida selectiva i donada la situació de dèficit de capacitats de tractament de la fracció orgànica, portarà a la necessitat d'una important ampliació de capacitats implantades en les 25 plantes públiques existents actualment.

S'ha de preveure una nova implantació d'almenys dues noves instal·lacions de valorització d'orgànica, si bé la major part de l'increment de capacitats es preveu aconseguir mitjançant l'ampliació de les capacitats de les plantes existents, i que ja es troben repartides per tot el territori. En conjunt, es preveu un increment de les capacitats d'entorn a 300.000 t/a, passant de 450.000 fins a 750.000 t/a.

Cal considerar l'estratègia de promoció de la bioenergia, que afecta a la producció de biogàs i la seva conversió en biometà apte per injecció a la xarxa gasista. Això fa que la prioritat de les actuacions sigui la d'abordar processos de digestió anaeròbica, si bé també cal planificar noves capacitats de compostatge que permetin l'obtenció de compost de qualitat a partir de la fracció orgànica i també del material digestat obtingut.

La planificació ha de preveure també la necessitat d'abordar processos de millora tècnica en les instal·lacions existents, més enllà de l'ampliació de capacitats, permetent millorar l'eficiència i aplicar millors tècniques disponibles, així com processos innovadors.

7.4. TRACTAMENT DE LA FRACCIÓ RESTA

Actualment es troben distribuïdes al territori un total de 13 plantes de tractament mecànic i biològic, amb capacitat entorn a 1,5M t/a. És fonamental completar la implantació de tractament previ de la fracció resta en aquells territoris que són actualment descoberts, donades les obligacions del marc normatiu i la necessitat d'evitar la disposició de residus, sobretot residus orgànics, en els abocadors.

Per tal de donar cobertura al 100% de territori pel que fa al tractament previ de la fracció resta, s'ha de preveure la implantació d'un total de 7 noves plantes de tractament previ, amb una capacitat total d'entorn a 200.000 t/a.

L'increment en la recollida selectiva, que està portant a terme el món local, suposarà també un canvi important tant en la quantitat com en la composició dels residus continguts en la fracció resta, el que es tradueix en la necessitat de replantejar alguns dels processos mecànics de selecció de les plantes existents i implementar noves tecnologies més eficients. Cal aconseguir un millor balanç en aquestes instal·lacions de tractament previ, maximitzant la valorització i reduint al mínim els requeriments de disposició final de residus.

7.5. CENTRES DE RECOLLIDA I TRANSFERÈNCIA

Cal tenir en compte que l'estratègia decidida de reduir l'abocador com a via de gestió dels residus, suposa promoure el tancament definitiu de la majoria d'abocadors a Catalunya amb la necessitat de disposar d'instal·lacions properes als llocs de generació que permetin fer l'agrupació dels residus recollits i la transferència a instal·lacions per assegurar el seu

tractament previ i la valorització del rebuig, de la manera més eficient i sostenible, tant mediambientalment com econòmica.

El Pla doncs ha de preveure les actuacions necessàries per la implantació de nous centres de transferència, considerant la necessitat que tenen diferents territoris de compartir les infraestructures de valorització i optimitzar l'ús eficient dels recursos de tractament en favor de millorar l'eficiència, la proximitat i les economies d'escala.

7.6. ALTRES FORMES DE VALORITZACIÓ COM L'ENERGÈTICA.

Amb objecte d'evitar la creació d'un excés de capacitats per al tractament de residus no reciclables, i en previsió que aquests tipus de residus pugui reduir-se progressivament com a resultat de les obligacions de recollida selectiva i la resta d'objectius de reutilització i de reciclatge establerts, la Unió Europea està establint limitacions a les plantes de valorització energètica.

El que es planteja és, mentre no es pugui prescindir, la transformació de les plantes de valorització energètica existents planificant actuacions que tinguin per objecte enfocar l'activitat cap a la valorització material, la millora de l'eficiència energètica i la descarbonització, assegurant el salt qualitatiu amb aplicació de millors tècniques disponibles i de solucions innovadores.

Les actuacions principals derivades d'aquest apartat s'han de concentrar en projectes de reforma integral de les plantes de valorització energètica existents. Es preveu que aquestes actuacions portin associada una capacitat addicional limitada de valorització energètica, amb una participació en la gestió dels residus municipals que no superi un 25% de la generació, evitant un excés de capacitats en el moment que es pugui donar el compliment dels objectius estratègics establerts.

D'altra banda cal suportar la implantació de processos innovadors que permetin valoritzar els fluxos residuals mentre aquests arribin al final de la cadena de tractaments en quantitats superiors a les que es poden acceptar per la via de l'abocament en dipòsits controlats, considerant la col·laboració entre sector públic i privat en les infraestructures.

7.7. ACTUACIONS EN DIPÒSITS CONTROLATS. TANCAMENT DEFINITIU D'ABOCADORS

Les actuacions planificades en abocadors s'han de centrar en els processos de tancament i segellat en una primera etapa fins el 2035 de la majoria dels 25 existents. Aquesta actuació és part fonamental de l'estratègia de descarbonització del sector, i ha de suposar una acció transformadora del sistema de gestió final dels residus.

D'altra banda, també s'han d'abordar actuacions de millora i fins i tot d'ampliació d'alguns dels abocadors que quedin operatius, doncs aquests seguiran sent necessaris més enllà del 2035, si bé amb previsió d'una dràstica reducció de les quantitats destinades a aquesta via.

8. INVERSIONS I PREVISIÓ DE FINANÇAMENT

Les inversions previstes que resulten de la revisió del Pla Territorial Sectorial per a l'horitzó 2035 es resumeixen en la següent taula:

	Pressupost previst PINFRECAT
Centres de recursos (Reutilització)	150.000.000 €
Centres de preparació per a la reutilització (PxR), foment del reciclatge i deixalleries	126.000.000 €
Centres de recollida i transferència	117.000.000 €
Ampliació de capacitats de tractament de la fracció orgànica i resta. Reenginyeria tractaments previs.	733.000.000 €
Implementació de millores tècniques de les infraestructures existents de tractament biològic de la fracció orgànica	100.000.000 €
Actuacions derivades del Pla de tancament i desmantellament incineradores. Transformació activitat incineració i descarbonització.	300.000.000 €
Ampliació capacitats gestió final de rebuig. Altres formes de valorització inclosa l'energètica	350.000.000 €
Tancament definitiu d'abocadors, actuacions de millora i descarbonització	104.000.000 €
TOTAL	1.980.000.000 €

Taula 1 Necessitats d'inversions en la revisió del PINFRECAT

En matèria d'infraestructures, és l'obligació de la Generalitat finançar les infraestructures de tractament de residus municipals recollides al Pla Territorial Sectorial d'Infraestructures de Gestió de Residus Municipals. Això està regulat a l'article 8.2 de la Llei de Residus de Catalunya:

“La Generalitat assumeix el finançament de les inversions que figuren al Pla territorial sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals de Catalunya, en la quantia i forma que es determinen el mateix pla territorial, i que ha d'ésser aprovat pel Govern.”

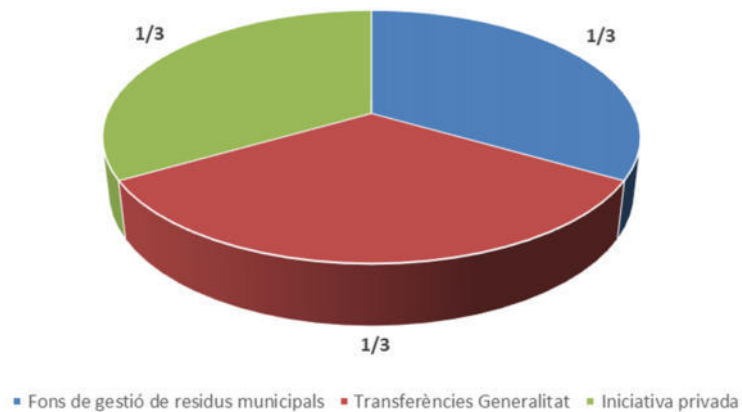
El Pla ha de preveure l'aplicació de diferents vies de finançament entre les quals cal considerar, a part dels propis pressupostos de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, l'increment durant tot el període planificat dels tipus aplicables de l'impost sobre el dipòsit de residus en abocadors, la incineració i la coïncineració de residus.

També s'han de considerar les aportacions, com ara les consolidades del Mecanisme de Recuperació i Resiliència (MRR), amb fons Next Generation EU, així com accés a fonts de finançament europees vinculades al suport a polítiques d'economia circular, i altres que hi pugui haver els propers anys. Aquestes aportacions, així com altres fonts de finançament a que es pugui accedir contribuiran a assolir els objectius amb una menor aportació dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya.

La possible participació del sector privat en el finançament i execució d'algunes de les actuacions, sigui a partir de fórmules concessionals o via contractacions de serveis, també ha de permetre modificar els ratis de la contribució establerta inicialment. La implantació d'aquests instruments de col·laboració públic-privat, entre d'altres, podria incidir positivament en el balanç econòmic.

Així el finançament podria quedar establert amb tres fonts de finançament a parts iguals:

- Fons de Gestió de Residus Municipals amb les aportacions de l'impost aplicable al dipòsit de residus en abocadors, la incineració i la coïncineració de residus.
- Transferències de la Generalitat.
- Iniciativa privada.

Gràfic 4 Fons de finançament

9. DIFUSIÓ DE LES BASES DEL PINFRECAT. PROCÉS PARTICIPATIU.

La difusió prèvia de les bases de la revisió 2025-2035 del PINFRECAT ha estat un procés que va tenir el seu inici al maig de 2025, amb la seva presentació en el marc del Congrés RECUWASTE, celebrat a Mataró. A partir d'aquest moment es va iniciar una tasca de presentació i explicació en reunions amb el món local, amb el món empresarial i amb les entitats ambientals, amb un total de 55 reunions específiques.

Es va obrir al juliol de 2025 un procés participatiu mitjançant la plataforma de participació de la Generalitat de Catalunya. Aquest procés, obert al conjunt de la societat, ha incorporat un qüestionari entorn als eixos de debat proposats:

- 1- Prevenió/Reutilització: Planificació de centres de recursos per facilitar i promoure la reutilització.
- 2- Reciclatge: Acció en les infraestructures per assegurar un 65% de valorització material.
- 3- Tractament previ: Estratègia en l'evolució del tractament de la fracció resta.
- 4- Altres formes de valorització: Promoció d'altres formes de valorització per als residus no reciclables en el camí cap a la fi dels abocadors com a tractament final.
- 5- Governança: Replanteig del sistema actual d'organització de l'administració per abordar els reptes en l'àmbit de la gestió d'infraestructures.

El procés participatiu va finalitzar el 26 de novembre de 2025, amb la sessió de retorn on es van presentar els resultats d'acord amb les aportacions rebudes.

En paral·lel s'ha fet una tasca d'exposició al món local, en les que hi han participat representants Consells Comarcals, Consorcis, Mancomunitats i ajuntaments amb abocadors al seu terme municipal, a través de sessions territorials a les diferents demarcacions:

- 20/10/25 – Demarcació de TARRAGONA
- 27/10/25 – Demarcació de BARCELONA
- 05/11/25 – Demarcació de TERRES DE L'EBRE
- 06/11/25 – Demarcació de LLEIDA
- 07/11/25 – Demarcació de l'AMB
- 11/11/25 – Demarcació de GIRONA
- 12/11/25 – Demarcació de l'ALT PIRINEU I ARAN
- 13/11/25 – Demarcació de la CATALUNYA CENTRAL

Al llarg de tots aquests processos s'han rebut aportacions i suggeriments que s'han valorat i en part incorporat en el marc de la formulació de la revisió 2025 – 2035 del Pla Territorial Sectorial d'infraestructures de prevenció i tractament dels residus municipals de Catalunya (PINFRECAT).